

תָּא חַיִּי, הָא אֲתָמַר כּל אֵינּוֹן מִתִּין דְּבִאֲרַעָא
 דְּיִשְׂרָאֵל יְקוּמוֹן בְּקַדְמֵיתָא, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא יתַעַר עַלֵּיהּ וַיִּזְקִים לֹון, עַלֵּיהּ כְּתִיב יְחִיו
 מִתִּיד, אֵלִין אֵינּוֹן דִּי בִאֲרַעָא דְּיִשְׂרָאֵל. נְבִלְתִי
 יְקוּמוֹן, אֵלִין אֵינּוֹן דְּבָגוּ אֲרַעָאן אַחֲרֵינִין, דְּלֹא כְּתִיב
 בְּהוּ תְּחִיָּה אֶלָּא קִימָה. דְּהָא רוּחָא דְּחַיִּי לָא תִּשְׁרִי
 אֶלָּא בִּאֲרַעָא קְדִישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב בְּהוּ
 יְחִיו מִתִּיד, וְאֵינּוֹן דְּלִבְר, יתְּבַרִי גּוּפָא דְּלַחֹן וַיְקוּמוֹן
 גּוּפָא בְּלֹא רוּחָא. וּלְבַתַּר יתְּגַלְגְּלוֹן תְּחוּת עֶפְרָא עַד
 דִּימָטוֹן לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְתַמָּן יִקְבְּלוֹן נִשְׁמָתָא, וְלֹא
 בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא, בְּגִין דִּיתְקַיְימוֹן בְּעֵלְמָא בְּדַקָּא חַיִּי.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִיסָא הוּוּ יתְּבִי לִילִיא חַד וְעַסְקִי
 בְּאֲזַרֵּיתָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תָּא חַיִּי, בְּשַׁעֲתָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא זְמִין לְאַחֲיָא מִתִּיא, כּל אֵינּוֹן

לשון הקודש

כֶּךָ כְּתוּב בְּהֵם יְחִיו מִתִּיד, וְאוֹתֵם
 שְׂבַחוּן יִבְרָא הַגּוֹף שְׁלֵחֵם, וַיְקוּמוּ גּוֹף
 כְּלֵי רוּחַ. אַחַר כֶּךָ יתְּגַלְגְּלוּ תַּחַת הַעֶפֶר
 עַד שִׁינְיֵעוּ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְשָׁם יִקְבְּלוּ
 נִשְׁמָה, וְלֹא בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת, כְּדִי
 שִׁיתְקַיְימוּ בְּעוֹלָם כְּרָאוּי.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִיסָא הֵיוּ יוֹשְׁבֵים
 לִילָה אַחַד וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

בֵּא רְאֵה, הֵרִי נֹאמַר, כּל אוֹתֵם תִּמְתִּים
 שְׂבַחֲרֵן יִשְׂרָאֵל יְקוּמוּ בְּרֵאשׁוּנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יתְּעוּרֵר
 עֲלֵיהֶם וַיִּקִּים אוֹתֵם. עֲלֵיהֶם כְּתוּב יְחִיו
 מִתִּיד. אֵלּוּ הֵם שְׂבַחֲרֵן יִשְׂרָאֵל. נְבִלְתִי
 יְקוּמוֹן - אֵלּוּ הֵם שְׂבַתוֹךְ אֲרַצוֹת
 אַחֲרוֹת, שְׁלֹא כְּתוּבָה בְּהֵם תְּחִיָּה, אֶלָּא
 קִימָה. שְׂבַרִי רוּחַ הַחַיִּים לֹא תִשְׁרָה
 אֶלָּא בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, וּמִשּׁוּם

נִשְׁמָתֵינוּ דִּיתְעָרוֹן קַמִּיה בְּלָהוּ קַיִמוֹן דִּיוֹקְנֵין דִּיוֹקְנֵין
 קַמִּיה בְּהַחֵוּ דִּיוֹקְנָא מִמֶּשׁ דְּהוּוּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וְנַחֲתִית
 לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וְיִקְרִי לֹון בְּשִׁמְהֵן פְּמָה דְּאַתָּה
 אָמַר, (ישעיה נח) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. וְכָל נִשְׁמָתָא תִיעוּל
 לְדוּכְתָּהּ, וְיִקוּמוּן בְּקִיּוּמָא בְּעֲלֵמָא בְּדַקָּא חַיִּי, וְכַדִּין
 יְהֵא עֲלֵמָא שְׁלִים, וְעַל הַהוּא זְמָנָא כְּתִיב, (ישעיה כה)
 וְחֲרַפְתָּ עַמּוֹ יִסִּיר וְגו', מָאִי וְחֲרַפְתָּ עַמּוֹ יִסִּיר. דָּא
 יֵצֵר הָרַע דְּאַחֲשִׁיד אַנְפֵי בְּרִיין וְשִׁלִּיט בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָא חֲמִינֵן כָּל זְמָנָא דְּבַר נֶשׁ קָאִים
 בְּרוּחָא דָּא. לָאו אִיהוּ מְסָאב, נִפְקָא נִשְׁמָתִיה
 מִיְנִיה אִיהוּ מְסָאב. אָמַר לִיה וְדָאִי חֲכִי הוּא, וְחֲכִי
 אֲתָמַר דְּהָא הַהוּא יֵצֵר הָרַע כַּד נִמְיֵל רוּחָא דְּבַר נֶשׁ
 סָאִיב לִיה וְאַשְׁתָּאֵר גּוּפָא מְסָאב, וְשָׂאֵר עַמּוּן עוֹבְדֵי
 עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת כַּד אֵינֹון בְּתִיּהוֹן אֵינֹון

לשון הקודש

(כה) וְחֲרַפְתָּ עַמּוֹ יִסִּיר וְגו'. מה זה וְחֲרַפְתָּ
 עַמּוֹ יִסִּיר? זה יֵצֵר הָרַע שְׂמַחֲשִׁיד אֵת
 פְּנֵי הַבְּרִיּוֹת וְשׁוֹלֵט בְּהֶם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַרִי רְאִינוּ, כָּל זְמַן
 שְׂאָדָם עוֹמֵד בְּרוּחַ הַזֶּה – אֵינוֹ טָמֵא.
 יֵצֵאֵה נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ – הוּא טָמֵא. אָמַר
 לוֹ, וְדָאִי שְׂזָה כְּדָּה, וְכַד נֶאֱמַר, שְׂחַרְרִי
 אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע, כְּשֶׁנּוֹטֵל אֵת הַרוּחַ שֶׁל
 הָאָדָם, הוּא טָמֵא אוֹתוֹ, וְנִשְׂאָר גּוּף

הוּא עֲתִיד לְהַחֲיוֹת אֵת הַמֵּתִים, כָּל
 אוֹתָם הַנִּשְׁמוֹת שִׁיתְעוֹרְרוּ לְפָנָיו, כְּלָם
 עוֹמְדוֹת דְּמִיּוֹת דְּמִיּוֹת לְפָנָיו, בְּאוֹתָהּ
 דְּמוֹת מִמֶּשׁ שְׁהִיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְיִוְרִיד
 אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִקְרָא לְהֶם
 בְּשִׁמּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאֱמַר (שם) לְכֻלָּם בְּשֵׁם
 יִקְרָא. וְכָל נִשְׁמָה תִבְגַּס לְמִקּוּמָהּ,
 וְיִקּוּמוּ בְּקִיּוּם בְּעוֹלָם כְּרְאוּי, וְאִזּוּ יִהְיֶה
 הָעוֹלָם שְׁלֵם. וְעַל אוֹתוֹ הַזֶּמַן כְּתוּב (שם)

מִסְאָבִין דְּהָא מִסְטָרָא מִסְאָבָא אִית לֹון נְשִׁמְתִין, וְכַד
אֲתָרִיק מִנִּיה הָהוּא מִסְאָבִין אֲשֶׁתָּאָר גּוֹפָא בְּלָא
מִסְאָבִין כָּלֵל.

בְּגִין כֵּךְ (דף קלא ע"ב) מָאן דְּאֲתְדַבֵּק בְּאֲתָתָא דְשָׂאָר
עִמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת אֲסִתָּאָב
אִיהוּ. וְהָהוּא בְּרָא דְאֲתִילִיד לִיה יְקַבֵּל עֲלֵיה רוּחַ
מִסְאָבָא. וְאִי תִימָא הָא בְּסִטְרָא דְאָבִין מִיִּשְׂרָאֵל קָא
אֲתָא, אִמָּאִי יְקַבֵּל עֲלֵיה רוּחַ מִסְאָבָא.

תָּא חַזִי, דְּהָא בְּקַדְמוּתָא אֲסִתָּאָב אָבִין בְּשַׁעֲתָא
דְּאֲתְדַבֵּק בְּהָהוּא אֲתָתָא דְאִיהִי מִסְאָבָא, וְכִיּוֹן
דְּאָב אִיהוּ אֲסִתָּאָב בְּהָהוּא אֲתָתָא דְאִיהִי מִסְאָבָא,
כָּל שְׂפִין דְּאִיהוּ בְּרָא דְאֲתִילִיד מִנֶּה יְקַבֵּל עֲלֵיה רוּחַ
מִסְאָבָא. וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְעֵבֵר עַל אוֹרֵייתָא דְכְּתִיב,
(שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר, כִּי יִי קִנָּא שְׁמוֹ
בְּגִין דְּקִנֵי עַל הָאִי בְּרִית קְדִישָׁא.

לשון הקודש

עֲלֵין רוּחַ שֶׁל טְמֵאָה. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי
מִצַּד אָבִין הוּא בָּא מִיִּשְׂרָאֵל, לָמָּה יְקַבֵּל
עֲלֵין רוּחַ טְמֵאָה?
כֹּא רָאָה, שְׁחֲרִי בְּרֵאשׁוֹנָה נִטְמָא אָבִין
בְּשַׁעֲה שְׁנַדְבֵּק עִם אוֹתָהּ אִשָּׁה שְׁהִיא
טְמֵאָה, וְכִיּוֹן שְׁחֲרָב נִטְמָא בְּאוֹתָהּ אִשָּׁה
שְׁהִיא טְמֵאָה, כָּל שְׂפִין שְׁאוֹתוֹ הֲבֵן
שְׁנוֹלַד מִמֶּנָּה יְקַבֵּל עֲלֵין רוּחַ טְמֵאָה. וְלֹא

טְמָא. וְשָׂאָר עִמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, כְּשֶׁהֵם בְּחִינָהֶם הֵם
טְמֵאִים, שְׁחֲרִי יֵשׁ לָהֶם נְשִׁמוֹת מִצַּד
הַטְּמֵאָה, וּכְשֶׁמִּתְרוֹקְנַת מִמֶּנּוּ אוֹתָהּ
טְמֵאָה, נְשָׂאָר הַגּוֹף בְּלִי טְמֵאָה כָּלֵל.
מִשּׁוּם כֵּךְ מִי שְׁנַדְבֵּק בְּאִשָּׁה שֶׁל שָׂאָר
הָעִמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
הוּא נִטְמָא, וְאוֹתוֹ בֶּן שְׁנוֹלַד לוֹ יְקַבֵּל

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר תָּא חַוֵּי דְהָא אֲתָמַר דְּכִיּוֹן דִּידַע
 אַבְרָהָם אָבִינוּ חֲכַמְתָּא בְּעָא לְאַתְפָּרְשָׂא מִכָּל
 שְׂאָר עַמִּין וְלֹא לְאַתְדַּבְּקָא בְהוּ, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב
 וְאַשְׁבִּיעַד בְּיַי אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם וְאֵלֶיךָ הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא
 תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי וְגו', מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי
 וְדָאִי, (מ"א) רְזָא אִיהוּ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מלאכי ב) וּבְעַל
 בַּת אֵל נִכְרָ, אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ. אָנֹכִי דִּיִּקְא
 כְּתִיב הָכָּא אֲשֶׁר אָנֹכִי, וּכְתִיב הָתָּם (ישעיה מד) אָנֹכִי
 עֲשִׂיתִי אָרֶץ. וְכָל דָּא בְּגִין דְּלֹא לְאַסְתָּאבָּא בְהוּ.

תָּא חַוֵּי, הָאִי מָאן דְּאָעִיל הָאִי בְּרִית קְדִישָׁא
 בְּהֵיא אֲתָתָא דְשְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָת
 כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, גְּרִים לְאַסְתָּאבָּא אֲתֵר אַחְרָא. וְעַל
 דָּא כְּתִיב (משלי ל) תַּחַת שָׁלֹשׁ רְגָזָה אָרֶץ וְגו'. וְאַף עַל

לשון הקודש

שְׁנַאָמַר (מלאכי ב) וּבְעַל בַּת אֵל נִכְרָ, אֲשֶׁר
 אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ, אָנֹכִי בְּמִדְיָק. כְּתוּב
 כָּאן אֲשֶׁר אָנֹכִי, וּכְתוּב שָׁם (ישעיה מד) אָנֹכִי
 עֲשִׂיתִי אָרֶץ. וְכָל זֶה בְּדִי לֹא לְהַטְמֵא
 עִמָּהֶם.

בַּא רְאָה, מִי שְׂמַכְנִים אֶת הַבְּרִית
 הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת בְּאִשָּׁה הַיָּא שֶׁל שְׂאָר
 הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת,
 גֹּרָם לְטַמֵּא מְקוֹם אַחֵר, וְעַל זֶה כְּתוּב
 (משלי ל) תַּחַת שָׁלוֹשׁ רְגָזָה אָרֶץ וְגו'. וְאַף
 עַל גַּב שְׁהַשְׁבִּיעַ אוֹתוֹ בְּבְרִית הַזֹּאת, לֹא

עוֹד, אֶלָּא שְׁעָבַר עַל הַתּוֹרָה, שְׂכַתוּב
 (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר, כִּי הוּ
 קְנָא שְׁמוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְקַנָּא עַל בְּרִית
 הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, בַּא רְאָה, שְׁהֵרִי נֶאֱמַר
 שְׂכִיּוֹן שִׁידַע אַבְרָהָם אָבִינוּ חֲכַמְתָּא, רְצָה
 לְהַפְרֵד מִכָּל שְׂאָר הָעַמִּים וְלֹא לְהִתְדַבֵּק
 בָּהֶם, וּמִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב: וְאַשְׁבִּיעַד בְּהוּ
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֵלֵהִי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא
 תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי וְגו'.
 מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי וְדָאִי. (מהו סוד הוא, כְּמוֹ

גב דאומי ליה בְּהאי בְּרית, לָא אַבְרָהָם אַבְרָהָם
 עד דַּצְּלֵי צְלוֹתֵיהָ קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר יי
 אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם וְגו', הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ, וְדָאֵי דָא
 מַלְאָךְ הַבְּרִית, בְּגִין דִּיתְנַטִּיר הַאי בְּרִית וְלָא יִסְתָּאב
 בֵּין אֵינּוֹן עַמּוּן:

רק את בני לא תשב שָׁמָּה. מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דִּידַע
 אַבְרָהָם דְּהָא בְּכֻלְהוּ לָא הָוָה מָאֵן דְּאִשְׁתְּמוּדַע
 לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַר אֵיחוּ בְּלַחֲדוּי, וְלָא בָּעָא
 דְּלֵהוּ מְדוּרֵיהָ דִּיצְחָק בִּינֵיהוּ, אֲלָא דִּיהָא מְדוּרֵיהָ
 עֲמִיָּה, וְיִצְחָק יוֹלִיף מֵיָּה תְּדִיר אֲרַחֲוֵי דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְלָא יִסְטֵי לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא. וְעַל דָּא לָא בָּעָא
 אַבְרָהָם דְּלֵהוּ מְדוּרֵיהָ דִּיצְחָק תַּמָּן.

אָמַר רַבִּי יִיסָא וְדָאֵי זְכוּתֵיהָ דְאַבְרָהָם אָעֲרַע קַמֵּיהָ
 דְּהָהוּא עַבְדָּא, דְּהָהוּא יוֹמָא נַפְק, וְהָהוּא

לשון הקודש

רק הוא לבדו, ולא רצה שיהיה מדורו
 של יצחק ביניהם, אלא שיהיה מדורו
 עמו, ויצחק ילמד ממנו תמיד את דרוש
 הקדוש ברוך הוא ולא יסטה מינה
 ושמאלה, ועל כן לא רצה אברהם
 שמדורו של יצחק יהיה שם.

אמר רבי ייסא, ודאי שזכותו של
 אברהם היתה לפני העבד ההוא,

בטח בו אברהם, עד שהתפלל תפלתו
 לפני הקדוש ברוך הוא ואמר, ה' אלהי
 השמים וגו', הוא ישלח מלאכו. ודאי זה
 מלאך הברית כפי שישמר הברית הזו
 ולא יטמא בין אותם העמים.

רק את בני לא תשב שָׁמָּה. מה הטעם?
 משום שידע אברהם שהנה בכלם לא
 היה מי שהפיר את הקדוש ברוך הוא,

יִזְמָא מָטָא לְעֵינָא דְמִיָּא, דְכָתִיב וְאָבֹא הַיּוֹם אֶל
הָעֵין. וְהָא אוֹקְמוּתָּהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. כִּמְהָ אֵינּוֹן בְּנֵי נָשָׂא טַפְשִׁין
דְּלֹא יָדְעִין וְלֹא מִסְתַּכְּלִין לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרֵייתָא, בְּגִין
דְּאוֹרֵייתָא כָּל חַיִּין וְכָל חִירוֹ וְכָל טוֹב בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאַתֵּי. (ההוא חירו דעלמא דין ודעלמא דאתי איהו) (ג'א ההוא

חירו דעלמא דאתי איהו חיינ בעלמא דין). חַיִּין אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא דִּין
דְּיִזְכּוֹן לְיִזְמִין שְׁלַמִּין בְּהַאי עֵלְמָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר,
(שמות כג) אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אִמְלֵא. וְלִיִּזְמִין אֲרִיכִין
בְּעֵלְמָא דְאַתֵּי. בְּגִין דְּאֵינּוֹן חַיִּין שְׁלִימִין, אֵינּוֹן חַיִּין
דְּחִידוֹ, חַיִּי בְּלֹא עֲצִיבוֹ, חַיִּין דְּאֵינּוֹן חַיִּין. חִירוֹ
בְּעֵלְמָא דִּין חִירוֹ דְּכֹלָא, דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדְּלָא
בְּאוֹרֵייתָא לֹא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה עֲלוּי כָּל עַמִּין דְּעֵלְמָא.

לשון הקודש

ההיא של העולם הזה ושל הבא היא] ג'א החרות
ההיא של העולם הבא היא החיים בעולם הזה
החיים הם בעולם הזה, שזוכו לזימים
שלמים בעולם הזה, כמו שנאמר (שמות
כג) אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אִמְלֵא. ולזימים
ארכים בעולם הבא, משום שהם חיים
שלמים, הם חיים של שמחה, חיים בלי
עצבות, חיים שהם חיים. חרות בעולם
הזה, חרות של הכל. שכל מי שמשתדל

שהיום שהוא יצא, ובאותו היום הגיע
לעין המים, שכתוב ואבא היום אל
העין. והנה פרשונה.

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קיט) גַּל
עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ. כִּמְהָ
טַפְשִׁים הָאֲנָשִׁים שְׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מִסְתַּכְּלִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה, מְשׁוּם
שֶׁהַתּוֹרָה כָּל הַחַיִּים וְכָל הַחֲרוֹת וְכָל
הַטוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְהַחֲרוֹת

וְאִי תִימָא אֵינּוֹן בְּנֵי שְׂמֵד. גְּזֵרָה הִיא מְלַעֲיָלָא כְּגוֹן
 רַבִּי עֲקִיבָא וְחֻבְרָוִי, וְכֹדֶן סָלִיק בְּמַחְשָׁבָה. חִירוֹ
 דְּמִלְאֲדָה הַמּוֹת דְּלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עֲלוּי, וְהָכִי הוּא
 וְדָאֵי דָאֵי אָדָם הָוָה אֲתִדְבַק בְּאִילָנָא דְחַיֵּי דְאִיהוּ
 אֲזַרְיִיתָא, לֹא גָרִים מוֹתָא לִיהּ וְלְכָל עֲלָמָא.

וּבְנֵין כֶּדֶן כֶּדֶן יֵהֵב קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אֲזַרְיִיתָא
 לְיִשְׂרָאֵל מַה כְּתִיב בְּהַ חָרוֹת עַל הַלּוֹחֹת וְהָא
 אוֹקְמוּתָהּ. וְאֵלְמָלֵא אֵינּוֹן לֹא חָטוּ וְשִׁבְקוּ אִילָנָא דְחַיֵּי,
 לֹא גָרְמוּ מוֹתָא לְעֲלָמָא כְּמִלְקַדְמִין. וְקִדְשָׁא בְרוּךְ
 הוּא אָמַר (תהלים פב) אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן
 כְּלָכֶם. חֲבַלְתוֹן גְּרַמִּיכוֹן אַכְּן בְּאָדָם תְּמוֹתוֹן וְגו'. וְעַל
 דָּא כָּל מָאן דְּאֲשַׁתְּדַּל בְּאֲזַרְיִיתָא לֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה
 עֲלוּי הַהוּא חוּיָא בִישָׂא דְאֲחֻשִׁיף עֲלָמָא.

לשון הקודש

תורה לישראל, מה פתוב בה? חרות
 על הלחת, והרי פרשוה. ואלמלא הם
 לא חטאו ועזבו את עץ החיים, לא היו
 גורמים מות לעולם כבבתחלה. והקדוש
 ברוך הוא אמר, (תהלים פב) אֲנִי אֶמְרָתִי
 אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כְּלָכֶם. חֲבַלְתֶּם
 אֶת עַצְמְכֶם - אַכְּן בְּאָדָם תְּמוֹתוֹן וְגו'.
 ועל כן, כל מי שמשתדל בתורה, אין
 יכול לשלט עליו הנחש הרע ההוא
 שהחשיף את העולם.

בתורה, אין יכולים לשלט עליו כל
 העמים של העולם.
 ואם תאמר, אותם בני השמד? גזרה
 היא מלמעלה, כמו רבי עקיבא וחבריו,
 וכך עלתה במחשבה. חרות של מלאך
 המות שלא יכול לשלט עליו, וכך זה
 ודאי. שאם אדם היה נדבק בעץ
 החיים, שהיא התורה, לא היה גורם
 מות לו ולכל העולם.
 ומשום כך, בשנתן הקדוש ברוך הוא